

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 22. Concilium Romanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

non urbe expulit, sed eum in Ecclesia, Sæculum IV.
A. C. 342.
qua ordinatus fuerat, conventus agere
passus, ipse Antiochiam rediit.

§. XXII.

Concilium Romanum.

Eusebiani, quibus, mortuo licet Eusebio,
diu nomen hæsit, adhucdum Antio-
chiæ congregati, Elpidium, & Polixenem *Athan. Ap.*
Papæ legatos detinebant; remisere tan- *p. 744.*
dem mense Januario cum epistola, qua *Epist. Jul.*
excusabant, Romam se proficisci non *ibid. p. 740.*
posse ob bellum contra Persas imminens, *&c.*
viæ longitudinem, & præscripti ad ve-
niendum temporis brevitatem; quere-
bantur deinde novum Concilium convo-
cari non sine præteritorum injuria, in
quibus de iisdem jam causis tractatum
fuiisset; nempe in Concilio Tyriensi con-
tra S. Athanasium, & Constantinopolita-
no contra Marcellum Ancyranum, & aliis.
Improbant etiam, quod Papa ad Commu-
nionem admisisset duos Episcopos, qui
(ipsorum opinione) erant condemnati.
Ecclesiæ Romanæ Primatum agnosce-
bant, adjecta adnotatione, quod Evange-
lii Prædicatio in Oriente exordium sum-
perit. Æqualem esse Episcoporum po-
testatem dicebant, quæ ex urbium magni-
tudine æstimari non deberet. Totius epi-
istolæ stilus astutiam, illusionem, conten-
tionem,

Sæculum IV.
A. C. 342.

tionem, & puerilem eloquentiæ jactantiam redolebat. Elipidius, & Philoxenes Romam redeuntes hanc epistolam retulerunt, afflicti vehementer, ob perverſam agendi rationem, quam Antiochiæ expectati erant, & vulgata crimina Alexandria commiſſa.

*Athan. ad
Solit. 818.*

Socrat. II.

Soz. III.

*Athan. Ap.
p. 739.*

Julius Papa acceptam Orientalium epistolam, omnibusque serio pensatis, occultam eam tenuit, quod speraret, quosdam ex illo orbe mittendos esse, sicque hanc epistolam premi posse, sciens, quantum, hac epistola in vulgus miſſa, aliqui Romæ existentes dolituri eſſent. Tandem, cum certo conſtaret, Orientales non venturos, Concilium ferme quinquaginta Episcoporum convocavit, in quo S. Athanaſii, aliorumque, qui Eusebianos accusatum venerant, cauſa ageretur. S. Paulum quoque Constantinopolitanum, ab Imperatore depulſum adfuiffe ferunt. Concilium Romæ in Ecclesia celebratum, ubi Vitonus Presbyter populum convocare conſueverat, id eſt, ſecundum noſtrum hodie dicendi modum, ubi erat Parochus. Idem Presbyter Vitonus unus eorum eſt, qui in Concilio Nicæno a S. Papa Sylveſtro miſſi, legatione functi fuerant.

S. Athanaſii cauſa denuo in hoc Concilio examinata; quæ Pontifex cum Eusebianis egerat, approbata, nempe epistola

stola per Elpidium, & Philoxenem ad eos ^{Sæculum IV.} missa, & longa patientia, qua SS. Ponti- ^{A. C. 342.} fex eorum adventum expectasset. Quod venire renuissent, postquam per legatos Concilium celebrari petierant, omnibus merito suspectum fuit; at cum eorum epistola publice fuisset prælecta ingens admiratio omnes, quosdam etiam dubitatio corripuit, an hæc epistola ab Episcopis proficisci potuisset, a spiritu simplicitatis & charitatis Ecclesiasticæ tam aliena? contra epistola Concilii ante duos ^{Sup. S. S.} annos Alexandriae coacti, in quo S. Athanasius testimonio centum Episcoporum absoluebatur, plurimum valuit. Plures alii Episcopi, Presbyteri, & Diaconi ex Mareotide, aliisque locis Romam venerant, S. Athanasii causam defensuri; hi Eusebianorum Tyrannidem, & ea præprijis, quæ, dum Gregorius Episcopatum invaserat, multi passi erant, recensentes, omnium animos miseratione implebant, etiam epistolas Episcoporum, & Presbyterorum Ægypti afferebant, querentium, quod Romam ad Concilium ire volentes, prohibiti fuerint. Hæc omnia valde S. Athanasii causæ favebant.

Quod autem rei caput, nulla eorum, de quibus accusabatur, argumenta afferebantur. Arsenius, quem occidisse dicebatur, inter vivos erat. Nullum altare eversum fuerat, aut confractus calix

in

Sæculum IV. in domo Ischyrae, quod propria ejus confessione patebat, & ex inquisitionibus, quas ipsi accusatores in Mareotide fecerant, miserantque ad SS. Pontificem, quippe earum nullitas ex sola lectione apparebat. Itaque judicium Concilii Tyriensis, cui Antiochenum innitebatur, justitiæ, & Canonibus adversum pronuntiatum, S. Athanasius innocens declaratur, & in Ecclesiæ Communione ut Episcopus legitimus confirmatur.

§. XXIII.

Professio Fidei Marcelli Ancyрани.

Epiph. hæc. **M**arcelli Ancyрани quoque causa examini subjecta; & verosimiliter in hoc Concilio lectus est commentarius, quem ad modum epistolæ Papæ inscripserat, presenti, ut fidem suam explicaret. Erat autem hoc scriptum ejusmodi tenoris: *Sanctissimo meo Collegæ Julio in Jesu Christo Salutem! Cum aliqui ex illis, qui ob errores suos in fide condemnati fuerunt, quosque in Concilio Nicæno erroris convicti, me criminari veriti non sint, & ad tuam Sanctitatem scribere, sensa mea Ecclesiæ fidei esse contraria, necessarium duxi, ut Romam venirem, teque rogarem, ut illi quoque advocentur, quos præsentem convincam, falso me ab illis accusatum, ipsos vero in pristina hæresi perseverare, atque*

*72. n. 2.
Epist. Jul.
ap. Athan.
apol. 2. p.
750.*